

Annemin Annesi

– KalemTraş · 30 Nisan 2018

17 Temmuz 1981

Kars

24 Nisan 2018
Sinop (Güncelleme)

ANNEMİN ANNESİ

Kars.....
Temmuz güneşi birşeyler peşinde,
Birşeylerde nöbetçi kulesine tutunuyor.
Tüfek omuzumda nöbetçi kulesindeyim.
Ufuk çizgisine kadar görüş net..

Maviliklerle birlikte giden küçük tepeliklerde
Sürü hengame halinde;
Uzaktan gelen köpek havlamalarını,
Çobanların gür sesleri bastırıyor.
Tepeler ve gök birleşik yanık kaval gibi..

O keskin mavilik,
Bana neyi hatırlatıyor?
Neyi..Neyin çekim gücü bu?
Annemin annesinin mavi gözlerini!
Bedenim burada,kendim onbir yıl öncesinde..

11 yıl öncesi...
Gri bulutlar ölümü getirdi,
Bir kış gününde.
Sobanın yanında ,
Kedi uykuda,kuş dalda
Sigara üzgün dudakta.

Köpek uludu.
Kedi uyandı.

Kuřlar daldan dala kondu.
Adam baktı dalgın,
Çocuklar baktı.
Gözleri dolu dolu.

Ak saçlı yüz;
Annemin annesi yaşamamış gibi,
Yıldızlardan uzak bir tabutta.
Canım elleri,
Dağlara bakan evi,
Bulutsu mavi gözleri

Ağıt evi...
Islak yolların gözyaşları,
Dağlara doğru;
Bir tabut omuzlarda gidiyor.
Adımlar yavaş,başlar önde,
Yıldızlardan uzak anneannem,
Kürek seslerini duymuyor.
Toprak;
Kefenin üstünde hüzünlü bir dua
Artık hiçlik harekete geçmişti.

Hiçliğı düşünüyorum:
Son gelmeden hangi kapıyı çalsam.
Hangi masaya otursam.
Hangi sepetten elma alsam.
Hangi altın çelenkli dağ,
Gülmek kořmak hangisi,
Hangi ezgiler ve kalbler
Hangi masmavinin içinde yüzmek,
Günlerden bir gün;
Hangi ölüm.....?
Ölüm benden özür dilemeden,
Düello eldivenlerini masama bırakacakmı..?